

въ себе си, човѣкъ може правилно да използва енергиитѣ въ природата. Докато дойде до тсва положение, той не трѣбва да се лакоми за много знания. Колкото повече знания придобива, толкова повече ще се обезсърдчава. Днесъ на човѣка сж нужни само толкова знания, колкото може да обработи и приложи. Многого знания, но необработени и непримени, правятъ човѣка нещастенъ. Нѣкой седи и размишлява върху велики въпроси, мисли, че знае много нѣща. По едно време той отива да слуша единъ великъ музикантъ, но се връща дома си отчаянъ, обезсърденъ, че не знае да свири. Какво трѣбва да правите, за да не се обезсърдчавате? — Слушайте само онзи музикантъ, който дава потикъ и насърчение. Четете и изучавайте философията само на онзи ученъ и философъ, който ще ви потикне къмъ работа, къмъ истински животъ.

Какво представя обезсърдението? Допуснете, че се намирате въ Лондонъ, съвсемъ чуждъ градъ за васъ: английски не знаете, познати нѣмате, но въ джоба си имате 500 — 600 английски лири и на тѣхъ уповавате. По едно време бръквате въ джоба си, но виждате, че паритѣ ви липсватъ. Веднага изпитвате ужасъ, отчаяние, обезсърчение, не знаете, какво да правите. Не е лесно при това положение да запазите присѣствие на духа си. И философъ да сте, и религиозенъ да сте, все ще изгубите сила и куражъ въ